

Török Nándor

Süllyedő szavak

(balatoni jambusok)

Ha ring a csónak énvelem,
a fodrok szülte végtelen
körülölel és elhiszem:
Minden vagyok a Semmiben!

Hiszem, hogy óceán e Tó.
Szerelmed volt ily nyugtató,
s ezért éreztem legbelül,
a vér erebben felhevül.

Ebből lehet még költemény:
A hullámok; és köztük én
a Hold fényében úgy úszok,
hogy himbálnak a jambusok.

Feléd úszok és azt hiszem,
majd túljutunk e vad vízen,
mert nem ringat már, csak dobál
s elrejt előlem ködhomály.

Világom hát süllyedni kész,
minden egész a mélybe vész
(parányian pihényi rész):
a *Semmi* néha oly nehéz.

Nehéz a szó. Nehéz veled,
a túl könnyűt nem szívleled
(hideg a víz, s a könny meleg),
nehéz szavak közt süllyedek.

Tajtékba fúl a láthatár.
Hiányod úr, magába zár
s magamba zárom én is Azt.
Mi nyújt e semmiben vigaszt?

Nehéz a szó. Nehéz lehet
annak, ki '*szeret-nemszeret*'
játékot űzve vízbe dob
virágszirmot, de tudja, hogy

a *Semmi* mindig oly nehéz,
örökké mélybe bukni kész.